

Nr. 11

1995. gada

jūlijs

Tēvzemīte

Stopiņu

pagasta apkārtraksts

Dziesmu svētki ir atgriešanās mājās

Skolotāja Anta, Ulbrokas vidusskolā

Māja. Sēta. Latvija. Ar šiem vārdiem aizsākās un izskanēja Latvijas skolu jaunatnes VII dziesmu un deju svētki. Dziesmu svētki ir atgriešanās mājās, kad mēs atsakāmies no svešām rotām, svešiem vārdiem, svešiem mūzikas un dejas ritmiem, bet esam bagāti ar to, kas mūsu pašu pūrā ielikts.

Ar to kopīgi padarītā darba un spēka izjūtu, ko bērni guva šajās dienās, tagad jādzīvo veselus piecus gadus — līdz nākamajiem svētkiem 2000. gadā.

Prieks un mīlestība šajās dienās no visām Latvijas sētām saplūda Mežaparka Lielajā estrādē. Kuplajā dziedātāju pulkā bija arī 47 Ulbrokas vidusskolas koristi, kurus svētkiem gatavoja diriģente Zane Kretaine un Andris Vilde, kā arī 1. un 2. klašu deju kolektīvs ar savu vadītāju Lilitu Švecu.

Visu Latvijas bērnu kopības izjūtā arī mūsējos priecēja nogurdinoši garās mēģinājumu stundas, agrās celšanās un vēlā mājās pārnākšana; pat dabas vēsums un lietus gāzes nebija šķērslis bērnu optimisma izpausmei. Vienīgi gājienš Rīgas ielās svētku sajūtas un kopības apziņas piepildījumam šķīta par īsu.

Taču līdz svētku priekam garš ceļš ejams un liels darbs darāms. Tas saistās ar mājām. Mājas — skolā, kur skolotāju vadībā un gādībā ritēja ikdienas mēģinājumi, mājās — mūsu pagastā, un tika gādāts par to, lai mūsu kolektīvi varētu šūdināt tērpus, nest savu karogu, labi izskatīties gājienā, gūt

labsajūtu, ko dod garšīgas pusdienas un ceļa maize, kas deva spēku garajās darba stundās. Katrā izteiktajā un vārdos neizteiktajā vēlējumā mūsu bērniem tika ielikta mīlestība. Tā palīdzēja visos veiksmy un neveiksmy brīžos. Tos nu atstāsim savā ziņā līdz nākamajiem svētkiem, bet par savu prieku bērni pateicību izsaka mūsu pagasta pirmajam vīram — Lūša kungam un viņa vietniekam, skolas vajadzības vienmēr izprotošajam Pumpura kungam, par mums vienmēr modrībā esošajam direktoram Anatolijam, mūsu visuvarošajai mīļajai skolotājai Gunai, vienmēr atsaucīgajai Vijai par lielo atbalstu un palīdzēt gatavību, mūsu brīnišķīgajām saimniecēm — Zentai, Irīnai, Ritai, pacietīgajiem šoferīšiem — Antonam un Jānim, protams, saviem kolektīvu vadītājiem un skolotājiem, kuri šīs dienas izdzīvoja kopā ar bērniem: deju kolektīva vadītājai skolotājai Lilitai, skolotājai Zanei, skolotājai Zeltītei, skolotājam Arkādijam. Mēs bijam ļoti gandarīti un lepni, ka mūsu gājiena priekšgalā kopā ar mums bija Lūša kungs. Bērnu apstaroja arī jūsu, vecāku mīlestība, kas tika ielikta gan gludināmā tērpā vīlītē, gan ceļavārdos. Paldies visiem tiem, kas bija ar mums!

Cik labi būtu, ja ceļā līdz nākamajiem dziesmu svētkiem mēs dzīvotu ar šo mīlestību, kas jau tagad tika dota no mājām un cilvēku atsaucīgajām sirdīm!♦

Būsim saimnieki savā zemē!

☞ Municipālās policijas priekšnieks I. Teilāns

Cik nolaistu saimniecību ir atstājusi vecā iekārta, kad viss bija kopīgs un nepiederēja nevienam! Aizauguši meži ar kritušajiem kokiem, ceļi, kuru grāvjos aug biezi krūmāji un pat bērzi un alkšņi. Gar ceļa malām Ulbrokā Institūta ielā aug vecas apses, kurām sen nav pieskārusies cilvēka roka; karājās sausie zari, kas stipra vēja laikā var sagādāt rūpes garāmgājējiem. Ir arī tādi koki, kurus nevar aptvert viens cilvēks, bet tie ir nokaltuši, un vēja brāzma var tos nogāzt šķērsām pāri ceļam, izraisot nepatīkšanas autobraucējiem. Tāpat ceļmalas ir aizaugušas ar zālāju.

Patīkami bija braukt pa Igaunijas un Lietuvas ceļiem. Jūtama kārtība un saimnieciska pieeja.

Likumi ir palikuši tie paši, kādi bija divdesmitajos gados: savrupmājas, dārzi, pļavas, meži jāuztur kārtībā. Piemājas zaļā zona ir jāizplauj līdz ceļam. Gājēju celiņiem jābūt tīriem.

Daudzām personīgajām mājām nav vispār vai ir slikti redzami māju numuri, bet, piemēram, Institūta ielas 13., 15. un 17. mājām, kuras ir SIA „Latbūves” īpašumā un apgādē, to vispār nav. Ja karstas vasaras dēļ izceļas ugunsgrēks vai steidzīgi vajadzīga medicīniskā

vai policijas palīdzība, tad tikmēr, kamēr atradīs meklējamo māju, var būt par vēlu.

Daudzi cilvēki steidzīgi ievēduši kārtību piemāju teritorijā; ar Ulbrokas vidusskolas direktora A. Sergejeva kunga atbalstu skolas teritorija ieguvusi teicamu izskatu. Ir tādi, kurus vajadzēja ietekmēt ar naudas sodu. Gribētos, lai arī citi dienesti un īpašnieki līdzinātos skolai. Gara diskusija bija ar Iekšlietu ministrijas policijas majori N. kundzi, dzīvojošu Institūta ielā 54; viņai vajadzētu ziņāt likumus. Pēc viņas domām, līdz žogam ir viņas teritorija, bet tālākā teritorija viņu vairs neinteresē.

Ir problēmas ar vieglo un smago automašīnu stāvēšanu mājas pagalmos. Viegļās automašīnas var novietot stāvvietā tikai īpašās, šim nolūkam atvēlētās vietās māju pagalmos. Māju pagalmi nav domāti masveida stāvvietām. Automašīna traucē piebraukt ātrajai palīdzībai, ugunsdzēsēju mašīnām, policijai. Tiek iznīcināta zāle. Arī bērniem ir bīstami rotaļāties savos spēju laukumos. Saskaņā ar Stopiņu pagasta domes lēmumu kravas mašīnām aizliegts ilgāk par 12 stundām atrasties mājas teritorijā. Šī problēma ir risināma. Tepat, Institūta ielā 1, ir apsargājama maksas stāv-

vieta, kura ir par pusi lētāka nekā pilsētā. Vietas pietiks visiem, kā kravas, tā arī vieglajām automašīnām. Municipālā policija lūdz ievērot Pašvaldības lēmumu. Sodi ir bargi. Visiem, kuri nodarbojas ar komercdarbību, jānoformē attiecīgi dokumenti. Konsultāciju var sniegt pagasta juriste D. Leitāne. Likuma nezināšana neatbrīvo no atbildības. Komercdarbību kontrolē pagasta Municipālās policijas, Finanšu inspekcijas, spirta monopola darbinieki, deputāti.

Municipālā policija lūdz palīdzību no Stopiņu pagasta iedzīvotājiem sakarā ar periodiskām krāsainā metāla zādzībām. Vairāk par visiem ir jācieš pašiem iedzīvotājiem. Siltais ūdens, ko ražo TEC-2, tekot pa caurulēm, kam noplēsta siltumizolācija, atdziest, bet ziemā, lai apkurē uzturētu vajadzīgo temperatūru, ūdens jāsilda ilgāk un vairāk, bet tas nozīmē, tiek iztērēts liels kurināmā daudzums, par kuru atkal jāmaksā patērētājam. Ja gadījumā kāds redzējis, kā no caurulēm tiek ņemtas nost vai no notikuma vietas vestas prom alumīnija skārda loksnes, lūdzu ziņot jebkurai policijas iestādei, zemessardzei! Zvaniet pa tālr.— 947375, 910901 vai 02.♦

Mūs vieno bijušais

☞ Guna Dēliņa, Represēto valdes locekle

17. jūnijā pēc ilgstoša lietus perioda bija iestājies neparasti silts un saulains laiks. Tikpat jauks izvērtās arī pagasta Politiski represēto biedrības 1941. gada 14. jūnija atcerei rīkotais pasākums.

Plašajā institūta kluba zālē pie gaumīgi klātiem un pļavu ziediem rotātiem galdiem bija sanākuši apmēram piecdesmit represēto un viesu.

Atsaucot atmiņā vienu no traģiskākajiem notikumiem latviešu tautas vēsturē, tika godināti šajā dienā deportētie, ar klusuma brīdi pieminot bojā gājušos un ziediem sveicot dzīvus palikušos. Atmiņās dalījās visos turpmākajos gados represētie.

Klātesošos uzrunāja pagasta domes deputāte A. Volkova un J. Piebalgs. Sirsnīgus un izjustus vārdus bija atsūtījis domes priekšsēdētāja vietnieks J. Pumpurs. Pateicoties domei, vairāki šā gada jubilāri saņēma A. Pelēča „Sibīrijas grāmatu”.

Vakara omulību vairoja no Rīgas ielūgtie muzikanti, kuru pavadībā varēja izdejoties un izdziedāties no sirds. No malas skatoties, šķiet, bija ne mazāk interesanti vērot, cik braši dejo vīri un stalti turas sievas, cik skanīgas ir balsis. Ja nu vienīgi ar dziesmu vārdiem bija kā nu kuro reizi.

Lai nogādātu vakara dalībniekus mājās, bija sarūpēts arī autobuss.

Par visu to paldies sakām pagasta domes ļaudīm: paldies par atsaucību un pretīmnākšanu; bez jūsu atbalsta šis vakars nebūtu izdevies tāds, kas paliktu atmiņā un kaut uz dažām stundām izlīdzinātu gadu un rūpju rievu sejās, iztaisnotu muguras un ļautu aizmirst to pārestību un zaudējumus, ko ikviens no viņiem ir pieredzējis.

Pateicības vārdus pelnījuši arī tie sakaru nodaļu darbinieki, kuri bez kurnēšanas uzņēmās piegādāt vairāk nekā 100 ielūgumu — bez marķām un atalgojuma.♦

Jāņu dienu atceroties

☞ Jāņu bērns

Nu jau sen, kopš priecīgais „līgo” aizskanējis pā kalniem, ozolu vainagi izsmaržojuši un vasariņa griežas un otru pusi. Bet jaukais Līgo vakars paliks atmiņā, kamēr vien nodejotās kurpes netiks aizstātas ar jaunām.

Jā, par Jāņu bērnu trūkumu Līgo parkā Jāņu tēvs un Jāņu māte šogad nevarēja sūdzēties. Tie sanāca no tuviem un tāliem stūriem. Visas

nakts garumā varēja sastapt gan pagasta ļaudis, gan kaimiņus, pat krietnu pulciņu Rīgas jauniešu, kas Līgo parkā jāņoja izlaiduma balles atskaņās.

Jāņu tēva piedāvātais alus un Jāņu mātes sietais siers tika baudīts tā, kā jau tas Līgo naktī pienākas. No visa apsolītā netrūka nekā. Uguns-kuri sildīja tos, kuri bija nosaluši

papardes ziedu meklējot, un muzikanti braši spēlēja tiem, kuri nepagura un dancoja līdz pirmajiem gaiļiem un pēdējam mūzikas akordam.

Jāsaka liels paldies visiem, kuri ielika savu darbu, lai Līgo vakars izdotos tik jauks un neaizmirstams!

Cerams, ka arī nākamgad tiksīmes vecajā vietā un tad patiešām norībēs īsts (!) danču placis!♦

Pensionāri pateicas...

...ne tikai par domes atbalstu 8. jūlijā notikušajai ekskursijai pa mūsu Dzimtenes skaistākajām Kurzemes Šveices, dabas un cilvēku roku veidotām pagātnes atmiņu vietām, bet arī par materiālo atbalstu pēdējos gados, apmaksājot ziemas mēnešos izdevumus par komunālajiem pakalpojumiem.

Sevišķi sirsnīgs paldies mūsu domes sociālās komitejas priekšsēdētājam A. Volkovai, Stopiņu pagasta domes priekšsēdētājam I. Lūsim, vietniekam J. Pumpuram par atbalstu visos pensionāru kopas pasākumos. Tādejādi varējām gada laikā noorganizēt divus pensionāru atpūtas vakarus, lai

vecie cilvēki, kuriem gadu nasta plecus liec, šai nenokārtotajā dzīvē neiestigtu, bet kopīgi baudītu kaut mazu gara gaismu, tā parādot, ka esam vēl sava laika cienīgi cilvēki.

Lai jūsu turpmākās dienas gaiši mirdz!

☞ Pensionāru kopa

Tā esot bijis...

☞ Apkopojusi V. Strautmane

Līgatnes sanatorijā slimnieks sūdzas ārstam, ka viņam grūti elpot.

— Grūti elpot? — brīnās ārsts, — bet pie mums taču ir unikāli tīrs gaiss.

— Tur jau tā lieta. Es esmu pieradis redzēt, ko ieelpoju...

Pie ārsta ienāk padzīvojis pacients.

— Dakter, gribu pārbaudīt savu veselību...

— Jau redzu, cienītais. Skaidri izteikta skleroze un diabēts.

— Kā jūs uzminējāt?

— Bikses atpogātas un bite blakus lido.

Pēc apskates ārsts saka pacientei:

— Jūs esat pilnīgi vesela. Es tikai ieteiktu jums vairāk atrasties svaigā gaisā, un ziemā siltāk ģērbties.

Mājās virs jautā viņai, ko teica ārsts.

— Ieteica vasarā atpūtu pie jūras, bet ziemā — neru kažoku.

— Ja jūs tūlīt pat nepārstāsīt dzert, jūs paliksīt aklis. Izvēlieties! — saka ārsts pacientam.

— Saprotiet, dakter, esmu vecs cilvēks, un man liekas, ka es jau esmu redzējis praktiski visu...

— Mildiņ, es dabūju brīnišķīgas zāles!

— No kā?

— Tieši nezinu, bet saka, ka ļoti palīdz.

Pie ārsta atnāk leziemietis.

— Palīdziet, man kājas visu laiku niez.

— Tu tās mazgā?

— Vai tas palīdz?

Medmāsa uz ratiņiem ved slimnieku. Viņš žēli jautā:

— Māsiņ, varbūt tomēr uz reanimāciju?

— Ja dakteris teica uz morgu, tad — uz morgu!

Pacients pieņemšanā. Ārsts:

— Alkohollietojat?

— Tikai svinīgos brīžos.

— Tas ir kad?

— Kad ir, ko iedzert.

Slimnīcā atved cilvēku ar pārsistu galvu. Medmāsa aizpilda slimības vēsturi:

— Uzvārds, vārds?

— Bērziņš Jānis.

— Precējies?

— Nē. Autokatastrofa.

— Ātrā? Mans vīrs nokļuva zem asfalta ruļļa!

— Adrese!

— Liepu prospekts, 21., 23., 25. ...

Medmāsa aizpilda pacientes kartiņu.

— Precējusies?

— Jā otro reizi.

— Bērni ir?

— Seši. Divi bērni no pirmā vīra. Divi no otrā. Un divi — mani personīgie.

Zvaigžņu vainags

☞ Jānis Neimanis

Šim vainagam ir bezgalības krāsa. Viņš ir visās krāsās, jo tas ir pēdējais un pirmais vainags.

Zvaigznes. Kurš gan zina, cik uz Visuma bezgalības paplātes ir šo mirgojošo dimantā gabaliņu. Kurš gan negribētu aizlidot uz kādu zvaigzni, kaut vai uz pašu tuvāko. Negrib laikam tas, kurš nevar upurēties pat sevis dēļ, nerunājot nemaz par citiem. Daudzi mēs esam ne mēs. Mēs jau noteikti gribētu lidot, tikai mums nav spārnu. Zvaigžņu lidojumos nevajag spārnu, nevajag reaktīvo dzinēju, nevajag skafandru un pārtikas tūbiņu.

Vajag. Vajag stipru, nelokāmu gribu. Vajag tādu, ka bailes mūk pa gabalu. Kam ir tāda griba, tas spēš pascelties no sevis.

Pirms gulētiešanas nolēmu — es lidošu! Sāku iemigt un mani pārņēma dīvaina sajūta. Es griežos kā bezgala lielā karuselī un it kā stāvu uz vietas. Es biju piecēlies. Es sāku braukt cauri griestiem. Bailes. Manu stipro gribu pārvarēja bailes. Bailes no nezināmā, varbūt pat bailes no nāves.

Ilgī pēc tam rūdīju vēl savu gribu, lai tā kļūtu pilnīga.

Klāt bija arī vēl viens vakars, kurā es nolēmu pārvarēt bailes. Es aizmiņu. Kāds dīvains vieglums: es pacēlos mākoņos un saujām ēdu šo brīnšķīgo sajūtu, kura plūda man caur visu garu. Pats sev nevarēju ticēt, ka lidoju. Šī bija mana otrā krišanas reize, jo nenoticēju. Nenoticēju, ka lidoju.

Nāks trešā un ceturtā, un citas pārējās. Mans mērķis bija zvaigznes.

Viss gāja savu gaitu. Savu dzelzaino gribu es nolēmu nerūdīt, jo varbūt tā ir labāk.

Trešā reize. Es domāju atkal par lidošanu, bet nevarēju aizmigt. Atklāju to, ka visam jāiet savu gaitu, ka nevajag censties augstāk par to, cik ir iedots.

Es nedomāju neko. Lēnām un mierīgi es virzījos uz priekšu. Es izgāju no sevis. Šoreiz tas bija savādāk. Man bija neizsakāma ekstāzes sajūta, kuru es negribēju pazaudēt. Es lidoju. Es lidoju. Es fiksēju tikai to, kas man apkārt notiek, es neko nedomāju līdz tam mirklim, kamēr es nevarēju sākt domāt, kamēr manas domas nebija tīras un kamēr es nebiju saimnieks.

Es redzēju brīnumus, kas ar prātu nav aptverami. Lidoja arī citi tādi kā es, kuri bija sevoticējuši un sevi nolieguši, jo tikai tādi spēj lidot.

Tas nav salīdzināms ar to, kas ir uz Zemes. Mēs šeit esam netīri, lai varētu domāt par pacelšanos. Ir grūts darbs jāveic, lai lidotu. Viss ir tik vienkārši, ka ir pārāk vienkārši.

Es pēkšņi biju viens gaisā, ko varēja redzēt. Es kūleņoju pa gaisu, es priecājos par visu, kas mani aptver. Bija tik patīkama smarža, ka rozes varētu salīdzināt ar pulksteņa tikšķēšanu, jo tas ir tik parasti. Bija tik saldi, kā viss būtu medū ieplūdis.

Var rasties jautājums. Vai nav skumji tādā priekā dzīvot? Nē. Tas prieks nav mans, un ne es.

Bija gaišs, plašs un mīlestība it kā no visām pusēm. Šinī vainagā ir visi vainagi. Tas ir visu vainagu kopums.

Lai varētu lidot, ir jāatdod viss. Ir jābūt ar mieru darīt visu, lai sasniegtu savu mērķi, jo mērķis pats klāt nenāks, ja pats negrib. Šis vainags ir tikai sākums bezgalīgi daudziem citiem vainagiem, kuri stāv aiz zvaigžņu vainaga.

Zvaigžņu vainags ir puteklītis, bet nozīmīgs, lai varētu parādīties arī visi lieli un bezgalīgie vainagi.♦

Sludinājumi un paziņojumi

♦ 28. jūnijā Stopiņu pagasta dome papildināja pagastā saistošos kārtības noteikumus:

Papildināt pagasta saistošos kārtības noteikumus ar šādiem pantiem:

1. Par atrašanos sabiedriskās vietās cilvēka cieņu pazemojošā stāvoklī, par necenzētu vārdu lietošanu uzliek naudas sodu līdz Ls15,—.

2. Par vieglo automašīnu, kas nav braukšanas kārtībā, stāvēšanu vai turēšanu ilgāk par 24 stundām, daudzdzīvokļu māju pagalmos vai namīpašumam piegulošajā teritorijā, kur nav norādes „Auto stāvvietā”, uzliek naudas sodu līdz Ls 50,—.

3. Par braukšanu pa meža neiebrauktiem, ceļiem, mašīnu tehnisko apkopi un mazgāšanu uzliek naudas sodu līdz Ls 50,—.

4. Par jebkura metāla izvešanu no Stopiņu pagasta teritorijas bez juridiskās

atļaujas uzliek naudas sodu līdz Ls 100,—.

5. Par tirdzniecību bez pagasta atļaujas, kā arī bez pārtikas, alkohola vai tabakas kvalitātes sertifikāta uzliek naudas sodu līdz Ls100,—, par šā punkta atkārtotu pārkāpšanu viena gada laikā no iepriekšā konstatētā pārkāpuma, uzliek naudas sodu līdz Ls 200,—.

☞ Stopiņu pagasta Domes priekšsēdētāja vietnieks
J.Pumpurs

♦ Stopiņu pagasta Ulbrokas vidusskolai pastāvīgam darbam vajadzīgi:

1) elektriķis (nepieciešama 4. drošības grupa);

2) videocentra vadītājs.

Ir iespējas abus amatus apvienot.

Pieteikties Ulbrokas vidusskolā pie direktora. Tālrunis — 910997.

♦ 3. septembrī pulksten 12.30 Ulbrokas Meža kapos notiks Kapu svētki. Piedalīsies mācītājs Aleksandrs Bite.

♦ Stopiņu pagasta iedzīvotāju un tuvākā novada celtnieku ērtībām

A/s „Brocēni” atvērusi jaunu celtniecības materiālu noliktavu-veikalu. Tas atrodas Dreiliņos pie Rīgas—Lubānas šosejas.

Pārdošanā:

– šiferis,

– cements,

– sienu un grīdas flīzes,

– krāšņu ugunsdrošie māli fasējumā un citi materiāli.

legriezieties iepirkties! Viss — par rūpnīcas cenām!

Klientus apkalpojam darba dienās no plkst. 9.00 līdz 17.00, sestdienās no 9.30 līdz 14.00. Svētdienās — slēgts.